

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрчука Юрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) першого речення частини першої статті 520, першого речення частини третьої статті 541 Митного кодексу України

Київ
10 червня 2026 року
№ 146-2(II)/2026

Справа № 3-71/2026(166/26)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Лемак Василь Васильович – головуєчий, доповідач,
Водянніков Олександр Юрійович,
Первомайський Олег Олексійович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрчука Юрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) першого речення частини першої статті 520, першого речення частини третьої статті 541 Митного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Юрчук Ю.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) перше

речення частини першої статті 520, перше речення частини третьої статті 541 Митного кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до першого речення частини першої статті 520 Кодексу „витрати у справі про порушення митних правил відшкодовуються особою, щодо якої винесено постанову про накладення адміністративного стягнення“.

Згідно з першим реченням частини третьої статті 541 Кодексу „витрати митного органу, пов’язані із зберіганням товарів, транспортних засобів, щодо яких прийнято постанову про конфіскацію, до моменту винесення такої постанови повинні бути відшкодовані особою, яка вчинила порушення митних правил“.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається таке.

Співробітники Одеської митниці Державної митної служби України (далі – Одеська митниця) 2 березня 2023 року склали протокол щодо Юрчука Ю.М. про порушення митних правил, визначене частиною першою статті 483 Кодексу, якою встановлено адміністративну відповідальність за порушення митних правил щодо умов та порядку переміщення товарів через митний кордон України з їх приховуванням від митного контролю. Також відповідно до статті 511 Кодексу співробітники Одеської митниці тимчасово вилучили у Юрчука Ю.М. товари – безпосередній предмет порушення митних правил [„пиломатеріали обрізні хвойних порід (соснові), природної вологості, розмірами 40х90х3000 мм, об’ємом 33,3072 м³, 3084 дошки“].

Малиновський районний суд міста Одеси, розглянувши матеріали, які надійшли з Одеської митниці, постановою від 7 березня 2024 року визнав Юрчука Ю.М. винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого частиною першою статті 483 Кодексу, та наклав на нього адміністративне стягнення у виді конфіскації зазначених товарів. Також цей суд

стягнув з Юрчука Ю.М. на користь Одеської митниці витрати за зберігання товару з 3 березня 2023 року до 7 березня 2024 року в розмірі 477 969 гривень 61 копійка.

Не погодившись із постановою Малиновського районного суду міста Одеси від 7 березня 2024 року, представник Юрчука Ю.М. подав апеляційну скаргу, в якій просив скасувати постанову суду першої інстанції та закрити провадження у справі з огляду на відсутність події та складу адміністративного правопорушення.

Одеський апеляційний суд постановою від 23 грудня 2024 року апеляційну скаргу представника Юрчука Ю.М. залишив без задоволення, а постанову Малиновського районного суду міста Одеси від 7 березня 2024 року – без змін.

Постанова Одеського апеляційного суду є остаточною та оскарженню не підлягає.

1.2. Суб'єкт права на конституційну скаргу просить перевірити оспорювані приписи Кодексу на відповідність частині першій статті 41, статті 48, частині другій статті 61 Конституції України.

Юрчук Ю.М. у конституційній скарзі твердить, що перше речення частини першої статті 520, перше речення частини третьої статті 541 Кодексу порушують його право власності, визначене частиною першою статті 41 Конституції України, оскільки на нього покладено надмірний фінансовий тягар щодо відшкодування витрат, пов'язаних зі зберіганням товару, власником якого він не є, Одеській митниці у значному розмірі.

Також автор клопотання вважає, що оспорювані приписи Кодексу порушують частину другу статті 61 Конституції України, адже вони „допускають можливість покладення відповідальності у вигляді відшкодування витрат митниці, пов'язаних зі зберіганням товару, не на посадову особу, як уповноваженого представника юридичної особи, яка має нести відповідальність

за порушення підприємством митних правил, а на особу, яка взагалі не має ніякого відношення до такого товару“.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності першого речення частини першої статті 520, першого речення частини третьої статті 541 Кодексу, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на Конституцію України, рішення Конституційного Суду України, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, рішення Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення в його справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹ Конституції України).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, установленим статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі приписи), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається таке.

Остаточним судовим рішенням у справі суб'єкта права на конституційну скаргу є постанова Одеського апеляційного суду від 23 грудня 2024 року. Суд

апеляційної інстанції по суті розглянув апеляційну скаргу Юрчука Ю.М. на постанову Малиновського районного суду міста Одеси від 7 березня 2024 року у його справі щодо притягнення до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, визначеного частиною першою статті 483 Кодексу, та залишив апеляційну скаргу без задоволення, а рішення суду першої інстанції – без змін. Постанова Одеського апеляційного суду від 23 грудня 2024 року є остаточною та оскарженню не підлягає.

Ураховуючи наведені обставини, автор клопотання мав реалізувати своє право на звернення з конституційною скаргою до Конституційного Суду України до 23 березня 2025 року.

Юрчук Ю.М. звернувся з конституційною скаргою до Конституційного Суду України 23 березня 2026 року, зареєстровано її в Конституційному Суді України 23 березня 2026 року за вх. № 18/166, тобто він не дотримав вимог, що їх встановлено пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, щодо строку звернення з конституційною скаргою до Конституційного Суду України.

Автор клопотання у конституційній скарзі порушує питання про поновлення строку для звернення з конституційною скаргою до Конституційного Суду України. Юрчук Ю.М. вказує, що, хоча остаточне судове рішення в його справі ухвалено 23 грудня 2024 року, реальні наслідки для нього настали з моменту відкриття виконавчого провадження та винесення постанов про накладення арешту на грошові кошти й майно. У зв'язку з цим суб'єкт права на конституційну скаргу просить обчислювати строк звернення з конституційною скаргою з моменту фактичного порушення його прав, а саме з 19 грудня 2025 року.

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України, розв'язуючи питання про поновлення строку подання конституційної скарги до Конституційного Суду України, ураховує приписи пункту 2 частини першої

статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ щодо строку звернення з конституційною скаргою до Конституційного Суду України та вказує, що автор клопотання не дотримав вимог щодо звернення з конституційною скаргою до Конституційного Суду України у межах тримісячного строку з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням у його справі – постановою Одеського апеляційного суду від 23 грудня 2024 року, а також зазначає, що конституційна скарга надійшла до Конституційного Суду України 23 березня 2026 року, тобто більш ніж через один рік.

Тому Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України констатує, що автор клопотання, звертаючись про поновлення строку звернення з конституційною скаргою до Конституційного Суду України, не навів достатніх підстав для поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги.

Із наведеного випливає, що Юрчук Ю.М. не дотримав вимог статей 55, 56, 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Юрчука Юрія Миколайовича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) першого речення частини першої статті 520, першого речення частини третьої статті 541 Митного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**